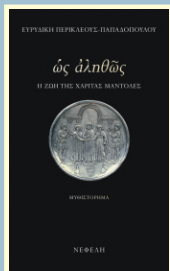

Η εκδήλωση τελεί υπό την αιγίδα
της Ιεράς Μητροπόλεως Κυρηνείας

Το **Σπίτι της Κύπρου**
και οι **Εκδόσεις Νεφέλη**
σας προσκαλούν
την **Τετάρτη 13 Μαΐου 2015**
και ώρα **20:00**
στην παρουσίαση του μυθιστορήματος
της **Ευρυδίκης Περικλέους-Παπαδοπούλου**

Ως αληθώς
Η ζωή της Χαρίτας Μάντολες

Χαιρετισμό θα απευθύνει
ο Πανιερότατος Μητροπολίτης Κυρηνείας
κ.κ. **Χρυσόστομος**

Για το βιβλίο θα μιλήσουν:
Πέτρος Παπαπολυβίου
Αναπληρωτής Καθηγητής
Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας
Πανεπιστημίου Κύπρου
Η ιστορία της Χαρίτας Μάντολες
στο μυθιστόρημα «Ως αληθώς»
της Ευρυδίκης Περικλέους-Παπαδοπούλου

Χριστόφορος Χαραλαμπάκης
Καθηγητής Γλωσσολογίας
Πανεπιστημίου Αθηνών
Η γλώσσα και το ύφος
του μυθιστορήματος «Ως αληθώς»

Κωνσταντίνος Κασίνης
Καθηγητής Μεταβυζαντινής
και Νεώτερης Ελληνικής Φιλολογίας
Πανεπιστημίου Αθηνών
«Ως αληθώς»: η αλήθεια της μυθοπλασίας

Αντιφώνηση από την **Χαρίτα Μάντολες**
και τη συγγραφέα

Επιμέλεια εκδήλωσης: Νίκη Μιχαηλίδου

Η **Ευρυδίκη Περικλέους-Παπαδοπούλου** γεννήθηκε στη Λευκωσία. Είναι Διευθύντρια Πολιτισμού στο Grammar School Nicosia. Έγραψε ποίηση, θέατρο, διηγήματα και έχει ασχοληθεί με την έρευνα. Βιβλία της κυκλοφορούν από τον εκδοτικό οίκο Νεφέλη στην Αθήνα. Πήρε Κρατικό Βραβείο Ποίησης το 2005 για την ποιητική συλλογή *Χώρας Ιστορήση*. Ολόκληρο το έργο μελοποιήθηκε απο τον μουσικοσυνθέτη Μιχάλη Χριστοδουλίδη. Θεατρικά έργα της βραβεύτηκαν από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου, το Θέατρο ΕΝΑ και τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου. Έργα της που ανέβηκαν στη σκηνή: *Φεγγάρι μην Κλαις*, Θέατρο ΕΝΑ, Μάιος 1996, *Το Άλλο Μισό του Ουρανού*, Νέα Σκηνή Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, Μάρτιος 2003, *A Bar Called Lost Paradise*, Warehouse Theatre, 24th International Playwriting Festival 2010, Croydon Theatre, Λονδίνο, Μάρτιος 2010, Θεατρικό Αναλόγιο *Το Τρακτέρ*, Θέατρο ΕΝΑ, 2004, *Φίλα με μην Ξημερώσει*, Θέατρο ΕΝΑ, 2009. Ποιήματα, διηγήματα και θεατρικά έργα της έχουν μεταφραστεί σε αρκετές ξένες γλώσσες.

Το οδοιπορικό καταγράφει από κει που κοιτάζεις Όρκα μια θάλασσα. Κάποτε ήταν ολάκερη δική της, σαν το πρώτο φως των λεμονανθών του Καραβά, τα φύλλα της ελιάς στο καπνιστήρι, η αλήθεια της μετάληψη, η αξιοπρέπεια αντίδωρο, να κρέμονται εικόνισμα στο στήθος χρόνους τριάντα τέσσερις, οι λέξεις μυλόπετρες, εισβολή, θάνατος, αγνοούμενοι, προσφυγιά, συνοικισμός.

Μακραίνει η νύχτα, μα οι αντοχές της καταγράφουν τη σφαγή με την ίδια κραυγή, «που είναι ο άντρας μου, Ραούφ Ντενκτάς;». Επιστρέφει στα ελιοχώραφα του χωριού της σκάβοντας με τα χέρια την ίδια ελιά για λείψανα του Αντρίκου, του πατέρα της, των άλλων. Εναναποθέτοντας, ως επίλογο, στεφάνι δάφνης η Χαρίτα Μάντολες της Κύπρου, Ιούλης 1974.